

ע"פ 6958/18 - סעיד מצלאח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6958/18

לפני:

כבוד השופט מ' מזוז

המערער:

סעיד מצלאח

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (השופטת ד' כהן) מיום 30.8.2018 בת"פ
3985-10-16

תאריך הישיבה:

ב' בחשון התשע"ט (11.10.2018)

בשם המערער:

עו"ד אריה שכנאי

בשם המשיבה:

עו"ד סיון רוסו

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל בן 30 חודשים (בניכוי כ-4 חודשי מעצר) אשר הושת על המערער על ידי בית המשפט המחוזי באר-שבע (השופטת ד' כהן) במסגרת גזר דינו מיום 30.8.2018 בת"פ 3985-10-16, וזאת עד להכרעה בערעור שהגיש המערער בבית משפט זה.

2. המערער ושני בניו הורשעו על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של העברת חומר דו שימושי ללא רישיון, ניסיון להעברת חומר דו שימושי ללא רישיון, קשירת קשר לפשע (קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות), קשירת קשר לעוון (העברת חומר דו שימושי ללא רישיון), וסיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, המערער ושני בניו, אשר עסקו יחדיו בפירוק כלי רכב ואריזתם במשטחים עבור סוחרים מרצועת עזה, קשרו קשר עם סוחרים עזתיים להעביר מישראל לרצועת עזה מספר רב של כלי רכב 4X4, האסורים בכניסה לרצועת עזה ללא היתר.

3. ביום 16.5.2016 ניתן גזר דינו של המערער. על המערער נגזרו 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי תקופת מעצרו, 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ש"ח. בית המשפט הביא בחשבון את התרשמותו של שירות המבחן, אשר המליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה שתמחיש למערער את חומרת עבירותיו, ומאידיך זקף לזכותו של המערער בין היתר את הודאתו והבעת החרטה מצדו, את מצבו האישי והכלכלי ואת עברו הפלילי המינורי, וכן את היותו נתון בתנאים מגבילים מאז ששוחרר ממעצרו. בית משפט קמא נענה לבקשת המערער ועיכב את ביצוע מאסרו בפועל עד ליום 14.10.2018.

4. כעת מונחת לפני בקשה לעיכוב נוסף של ביצוע מאסרו בפועל של המערער, עד להכרעה בערעור שהוגש לבית משפט זה על גזר דינו של בית משפט קמא. בבקשה נטען כי סיכויי הערעור טובים, וזאת בין היתר בשל טענת המערער כי הושת עליו עונש מאסר בפועל כפול במשכו מהעונש שהושת על בניו - שותפיו לעבירות, ובכך הפר בית המשפט את עקרון אחידות הענישה. עוד נטען כי אין בדחיית מועד תחילת ריצוי עונש המאסר כדי לפגוע באינטרס ציבורי, וכי דחיית בקשתו של המערער עלולה לגרום לו נזקים רבים.

5. המדינה מתנגדת לבקשה. בתגובתה נטען כי לאור עונש המאסר הממושך שנגזר על המערער, אין בתחילת ריצוי עונש המאסר כדי לסכל את מטרת ערעורו.

6. בדיון שלפני חזר בא כוח המערער כל עיקרי טענותיו דלעיל. לדבריו, אמנם עונשו של המערער צריך להיות גבוה משל בניו אך פער כה גדול אינו מוצדק. לחלופין ביקש המערער לדחות את מועד תחילת ריצוי עונשו בשבועיים לשם מיון מוקדם. המדינה התנגדה לעיכוב ביצוע העונש אך נתנה הסכמתה לבקשה החלופית לדחייה של שבועיים.

דיון והכרעה

7. אין כל ממש בבקשת המערער לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת עליו עד להכרעה בערעור.

8. כידוע, נקודת המוצא לענין עיכוב ביצוע עונש היא, כי משגזר בית המשפט את דינו של מורשע בדיון, ביצוע העונש צריך להיות מיידי, ואין בעצם הגשת ערעור, גם על הכרעת הדין, כדי להצדיק את עיכוב ביצוע העונש. גישה זו נובעת ממספר שיקולים: למורשע בדיון לא עומדת עוד חזקת החפות; האינטרס הציבורי בהרחקת גורמים המסכנים את הציבור; הצורך בחיזוק אמון הציבור בהליך המשפטי ובאכיפתו היעילה של הדין הפלילי; וכן הרתעת עבריינים פוטנציאליים (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000); ע"פ 5773/18 אלקבץ נ' מדינת ישראל ((6.8.2018)).

לפיכך, עיכוב ביצוע עונש מאסר, ובמיוחד כאשר מדובר במאסר לתקופה לא קצרה, ייעשה במשורה, בהתקיים עילה מיוחדת ולאחר שקילת מכלול השיקולים הרלוונטיים. הנטל לשכנע את בית המשפט כי בנסיבות המקרה נסוג האינטרס הציבורי שבביצוע מיידי של מאסר בפני האינטרס של המורשע בדין מוטל על המבקש עיכוב ביצוע עונש מאסר (ענין שוורץ; ע"פ 187/10 פלוני נ' מדינת ישראל (21.1.2010); ע"פ 7880/13 פלוני נ' מדינת ישראל (5.12.2013); ע"פ 9238/17 דחוביץ' נ' מדינת ישראל (5.12.2017)). השיקולים המנחים את מלאכת האיזונים בין שני סוגי האינטרסים נפרשו בענין שוורץ, ובין היתר נמנו השיקולים הבאים: חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; משך תקופת המאסר שהושתה על הנידון; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; נסיבותיו האישיות של הנידון ועברו הפלילי.

9. יישום אמות המידה והשיקולים האמורים לעיל לענייננו, מוביל למסקנה ברורה כי האינטרס הציבורי בביצוע מיידי של גזר הדין גובר בנסיבות דנן על האינטרס של המבקש לעכב את מאסרו.

10. המערער הורשע בעבירות חמורות. מעשיו יצרו סיכון לביטחון המדינה ואזרחיה. המערער נידון לתקופת מאסר לא קצרה (30 חודשים), וערעורו אינו מכוון כלפי הרשעתו. מכאן שגם אם יתקבל ערעורו על חומרת העונש נוכח העונש שהוטל עליו בניו, אין כל חשש כי דחיית הבקשה תרוקן את ערעורו מתוכן.

11. הבקשה נדחית אפוא.

בהסכמת המדינה, מועד תחילת ביצוע עונש המאסר יידחה ליום 28.10.2018, על מנת לאפשר למערער הליך של מיון מוקדם. המערער יתייצב למאסרו בבית סוהר דקל עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, ב' בחשוון התשע"ט (11.10.2018).

ש ו פ ט